

Franci Horvat

Po požaru odprta nova Mozirska koča

Zaživela četrta Mozirska koča

Potem ko je 24. februarja 2021 zgorela že tretja, nedolgo predtem obnovljena Mozirska koča na Golteh (1356 m), že nova mozirska lepota samo po dobrih dveh letih od uničujočega požara znova nudi varno zavetje planincem in ostalim obiskovalcem gora.

Domačini iz Mozirja, predvsem krajan Šmihela pod Boskovcem s številnimi prijatelji ter z ekipo PD Mozirje pod vodstvom gradbenega odbora Boštjana Goličnika, so zavihali rokave, v tednu dni pospravili pogorišče, nato pa vložili več sto ur strokovnega in prostovoljnega dela v izgradnjo novega doma. Pripravili so tudi odlične načrte doma in preskrbeli investicije, pri čemer se je izka-

zala območna Upravna enota Mozirje, arhitektka in vodja projekta Darja Bezovnik Planovšek pa je s svojo strokovnostjo opravila veliko delo. Projekt in pomoč je podprla tudi PZS. Precej denarja se je zbralo iz zavarovanja pogorelega objekta, od PZS ter donatorjev KSL Ljubno in BSH Nazarje ter bližnjih občin Mozirje, Rečica ob Savinji, Velenje in Šoštanj; slednja občina je med lokalnimi skupnostmi prispevala največ. Zbrali so 110.000 evrov donacij, prispevala so še društva s prostovoljnimi akcijami, koncerti in udarniškim delom, pa tudi posamezni ljubitelji gora in planinci iz različnih krajev. Manj kot dve leti in pol po požaru, 23. julija, so kočo skupaj z okoli osemsto ljubitelji Mozirskih planin slovesno odprli in jo predali svojemu namenu. Številni gosti in govorniki so počastili odprte četrte Mozirske koče, predsednik PZS Jože Rovnan pa je med drugim dejal: "Zrasla je prelepa planinska vila, moderen, požarno kar najbolj varen objekt. Vsem domačinom in tu zbranim planincem želim, da bi tako imenitni dom pogosto uporabljali, zaposleni v njem pa imeli odlične delovne razmere."

Ni bilo prvič

Najvišji vrh Mozirskih planin je poraščeni Boskovec (1587 m). Z nekaj metrov nižjega Medvedjaka (1578 m) so enkratni razgledi predvsem proti osrednjim Kamniško-Savinjskim Alpam, Peci, Uršlji gori in drugim nižjim vrhovom. Vrhove Mozirskih planin je nekoč pokrival gozd, ki so ga v preteklosti močno izsekali ter uredili pašnike in planine. Obsežnost gozda pa je na vršini občutno zmanjšal gozdni požar leta 1950, ki je uničil gozd na južni strani Boskovca, prizaneseno pa ni bilo niti Mozirski planinski koči, ki je takrat pogorela. Do požara je prišlo, ko je vol padel v prepad, polili so ga z bencinom in sežgali. Močan veter je ogenj razširil, gozd je gorel več dni. Za ta požar sta bila kriva konjederec in pastir; slednji je dobil eno leto zapora, saj je zaradi njegove malomarnosti pogorelo okoli sto hektarjev gozda.

Sicer pa je bila prva koča postavljena že leta 1896. Zaradi izjemne priljubljenosti in velikega obiska je

Mozirska koča
tik pred požarom
leta 2021
Foto Franci Horvat

Ostanki po požaru Foto Franci Horvat

Nova Mozirska kočča
Foto Franci Horvat

nekajkrat spremenila svojo podobo. Koča je bila povečana leta 1920, leta 1942 je bila požgana, leta 1946 je bila zgrajena nova, sedanja je tako že četrta kočča.

Čudoviti in boleči spomini

Leta 1970 so nas osnovnošolce peljali na zaključni izlet na Mozirsko koččo. Takrat nam je razrednik demonstriral, kako se pravilno pleza. "Vedno s tremi opornimi točkami!" je bil jasen. Te besede so se me zelo dotaknile in čez čas sem zašel med alpiniste, kjer sem še danes. Z leti se je moja plezalna aktivnost nekoliko spremenila. Še vedno rad poplezam v kakšni lažji smeri, vendar sem se bolj osredotočil na gorsko fotografijo. Torej v Mozirski koči sem bil prvič leta 1970, pozneje pa sem jo obiskoval vsaj enkrat letno. V svojem arhivu sem našel digitalne fotografije iz leta 2006 in 2012. Zaradi težav z zunanjim diskom pa se je izgubilo kar nekaj pomembnih posnetkov.

S kolegom sva Mozirsko koččo obiskala 4. februarja 2021, ko je kazala prenovljeno podobo. Slabe tri tedne zatem, 24. februarja, me je vest, da je kočča pogorela, močno pretresla, saj so bili še sveži spomini na pogoreli koči na Korošici in Okrešlju zelo boleči. Na pogorišču na Golteh, do katerega sem se podal čez štiri dni, se je še vedno nekoliko kadilo. Videl sem, da je bilo uničenje žal popolno. Večkrat sem se še podal tja gor in spremljal gradnjo nove kočče, ki je rasla izjemno hitro – kot rastejo gobe po dežju. 23. julija letos sem izvedel, da so Mozirsko koččo ponovno odprli. Zaradi turbulentnega vremena v tem času je bilo z obiskom treba nekoliko počakati. Prekrasna možnost se mi je ponudila že 28. julija, ko sva z ženo obiskala Braslovško jezero, kjer so bili odlični svetlobni pogoji za fotografiranje in jih je bilo treba izkoristiti. Skočila sva

domov se prebleč, nato pa sva se odpeljala do Alpskega vrta na Golteh, kakor se to območje imenuje.

Novi biser

Nova Mozirska kočča je pravi biser sredogorja v Sloveniji. Oblečena je v macesnov les, kar daje stavbi enkraten videz. Tudi notranjost, ki je prav tako vsa v lesu, nič ne zaostaja. Lončena peč v jedilnici je, vsaj zame, kot češnja na torti. Oskrbnica priljubljene postojanke je simpatična Alenka Vetrih, ki je to delo opravlja že v stari koči. Najprej sem stavbo fotografiral od zunaj, nato še od znotraj, na koncu se mi je v objektiv nasmehnila še oskrbnica. Ko je bilo delo opravljeno, sva naročila ajdove žgance in gobovo juho, za posladek pa sva izbrala orehove štruklje. Slastne dobrote so kmalu izginile s krožnikov. Preden sva zapustila Mozirske planine, sva si pogledala še bližnji hotel, ki je prav tako lepo vzdrževan. Domov sva prišla kot prerोजना. Zato pravim, da so najlepše spontane poti, ki niso načrtovane, podobno kot pri fotografiji. ●

Jedilnica
Foto Franci Horvat

